

Ročník 1975

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 19

Vydána dne 16. července 1975

Cena

OBSAH:

68. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Stockholmském dodatkovém znění ze dne 14. července 1967 k Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891, revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958
 69. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví, podepsané ve Stockholmu dne 14. července 1967
 70. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní
 71. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu a Dlouhodobé platební dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu
 72. Vyhláška ministra zahraničních věcí o změně charakteru hraničních přechodů na československo-polských státních hranicích Vyšný Komárník—Barwinek a Plaveč—Muszyna
 73. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

68

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. ledna 1975

o Stockholmském dodatkovém znění ze dne 14. července 1967 k Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891, revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958

Dne 14. července 1967 bylo ve Stockholmu sjednáno Dodatkové znění k Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891.

President republiky Stockholmské dodatkové znění ze dne 14. července 1967 k Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891 ratifikoval.

val a listina o přístupu ČSSR byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví dne 22. září 1970.

Stockholmské dodatkové znění vstoupilo v platnost na základě svého článku 5, 1. dnem 26. dubna

1970. Pro Československou socialistickou republiku vstoupilo v platnost dnem 29. prosince 1970.

Český překlad Stockholmského dodatkového znění se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

STOCKHOLMSKÉ DODATKOVÉ ZNĚNÍ

ze dne 14. července 1967 k Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891, revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958

Článek 1

Listiny o přístupu k Madridské dohodě o potlačování falešných nebo klamavých údajů o původu zboží ze dne 14. dubna 1891 (dále označené jako „Madridská dohoda“), revidované ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934 a v Lisabonu dne 31. října 1958 (dále označeno jako „Lisabonské znění“) se ukládají u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví (dále označený jako generální ředitel), který oznámí jejich uložení členským zemím dohody.

Článek 2

Odkazy v článku 5 a 6, 2) Lisabonského znění na články 16, 16 bis a 17 bis všeobecné Úmluvy se považují za odkazy na ta ustanovení Stockholmského znění Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, která odpovídají uvedeným článkům.

Článek 3

1. Každá členská země Madridské dohody může podepsat toto dodatkové znění a každá země, která ratifikovala Lisabonské znění nebo k němu přistoupila, může ratifikovat toto dodatkové znění nebo může k němu přistoupit.

2. Ratifikační listiny nebo listiny o přístupu jsou uloženy u generálního ředitele.

Článek 4

Každá země, která dosud neratifikovala nebo nepřistoupila k Lisabonskému znění, bude vázána také články 1 a 2 tohoto dodatkového znění ode dne, kdy její přistoupení k Lisabonskému znění vstoupí v platnost, s tou výhradou však, že nevstoupí-li do tohoto dne dodatkové znění v platnost po-

dle článku 5, 1), bude iato země vázána článkem 1 a 2 tohoto dodatkového znění pouze od jeho vstupu v platnost.

Článek 5

1. Toto dodatkové znění vstoupí v platnost v den, kdy vstoupí v platnost Stockholmská úmluva ze dne 14. července 1967 zřizující Světovou organizaci duševního vlastnictví, s tou výhradou však, že nebudou-li uloženy do tohoto dne alespoň dvě ratifikace tohoto dodatkového znění nebo dvě přistoupení k němu, potom toto dodatkové znění vstoupí v platnost v den, kdy budou uloženy dvě ratifikace tohoto dodatkového znění nebo dvě přistoupení k němu.

2. Pro každou zemi, která uloží ratifikační listinu nebo listinu o přístupu po dni, kdy toto dodatkové znění vstoupí v platnost podle předcházejícího odstavce, vstoupí toto dodatkové znění v platnost tři měsíce po dni, kdy generální ředitel oznámil její ratifikaci nebo přístup.

Článek 6

1. Toto dodatkové znění je podepsáno v jediném vyhotovení ve francouzském jazyce a je uloženo u švédské vlády.

2. Toto dodatkové znění zůstává otevřeno k podpisu ve Stockholmu až do dne, kdy vstoupí v platnost podle článku 5, 1) podepsaného textu.

3. Generální ředitel předá dvě kopie tohoto dodatkového znění, ověřené švédskou vládou a podepsané, vládám všech členských zemí Madridské dohody a na žádost kterékoliv jiné země.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat toto dodatkové znění u sekretariátu Organizace spojených národů.

5. Generální ředitel oznamuje vládám všech členských zemí Madridské dohody podpisy, ulož-

ní ratifikačních listin nebo listin o přístupu, vstup v platnost a jiná požadovaná sdělení.

Článek 7

1. Do doby, než se první generální ředitel ujme svého úřadu, má se za to, že odkazy v tomto dodat-

kovém znění na generálního ředitele jsou odkazy na ředitele Spojených mezinárodních úřadů na ochranu duševního vlastnictví.

Na důkaz toho níže podepsaní, majíce k tomu řádné plné moci, podepsali toto dodatkové znění.

Dáno ve Stockholmu dne 14. července 1967.

69

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 13. ledna 1975

o Úmluvě o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví, podepsané ve Stockholmu dne 14. července 1967

Dne 14. července 1967 byla ve Stockholmu sjednána Úmluva o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví.

President republiky Úmluvu ratifikoval a listina o přístupu ČSSR byla uložena u generálního ředitele Světové organizace duševního vlastnictví dne 22. září 1970.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 15, 1. dnem 26. dubna 1970. Pro Československou socialistickou republiku vstoupila v platnost dnem 22. prosince 1970.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháoupek v. r.

ÚMLUVA

o zřízení Světové organizace duševního vlastnictví, podepsaná ve Stockholmu dne 14. července 1967

Smluvní strany

vedeny přáním přispět k lepšímu porozumění a spolupráci mezi státy k jejich vzájemnému prospěchu a na základě respektování jejich svrchovanosti a rovnosti,

přejíce si podnítit tvůrčí činnost podporou ochrany duševního vlastnictví v celém světě,

přejíce si modernizovat a zdokonalit správu uníí zřízených v oblasti ochrany průmyslového vlastnictví a ochrany literárních a uměleckých děl, při plném respektování samostatnosti každé z uníí,

dohodly se takto:

Článek 1

Zřízení organizace

Touto Úmluvou se zřizuje Světová organizace duševního vlastnictví.

Článek 2

Pojmy

V této Úmluvě se rozumí:

- i) „Organizací“ Světová organizace duševního vlastnictví;
- ii) „Mezinárodním úřadem“ Mezinárodní úřad duševního vlastnictví;

- iii) „Pařížskou úmluvou“ Úmluva na ochranu průmyslového vlastnictví, podepsaná 20. března 1883, včetně všech jejích revidovaných znění;
- iv) „Bernskou úmluvou“ Úmluva na ochranu literárních a uměleckých děl, podepsaná 9. září 1886, včetně všech jejích revidovaných znění;
- v) „Pařížskou unii“ Mezinárodní unie vytvořená Pařížskou úmluvou;
- vi) „Bernskou unii“ Mezinárodní unie vytvořená Bernskou úmluvou;
- vii) „Uniemi“ Pařížská unie, Zvláštní unie a zvláštní dohody zřízené ve spojitosti s touto Unii, Bernská unie, jakož i veškeré mezinárodní závazky směřující k podpoře ochrany duševního vlastnictví, jejichž správu zajišťuje Organizace podle článku 4, iii);
- viii) „duševním vlastnictvím“ práva
 - k literárním, uměleckým a vědeckým dílům,
 - k výkonům výkonných umělců, zvukových záznamů a rozhlasovému vysílání,
 - k vynálezům ze všech oblastí lidské činnosti,
 - k vědeckým objevům,
 - k průmyslovým vzorům a modelům,
 - k továrním, obchodním známkám a známkám služeb, jakož i k obchodním jménům a obchodním názvům,
 - na ochranu proti nekalé soutěži
 a všechna ostatní práva vztahující se k duševní činnosti v oblasti průmyslové, vědecké, literární a umělecké.

Článek 3

Cíl organizace

Cílem Organizace je:

- 1) podporovat ochranu duševního vlastnictví v celém světě spoluprací mezi státy v účelné součinnosti s ostatními mezinárodními organizacemi;
- ii) zajistit správní spolupráci mezi uniemi.

Článek 4

Úkoly

K dosažení cíle uvedeného v článku 3 Organizace prostřednictvím svých příslušných orgánů a s výhradou pravomoci každé z uní:

- 1) podporuje přijetí opatření určených ke zdokonalení ochrany duševního vlast-

- nictví v celém světě a k harmonizaci národních zákonodárství v této oblasti;
- ii) zajišťuje správní služby pro Pařížskou unii, zvláštní unie zřízené ve spojitosti s touto Unii a pro Bernskou unii;
- iii) může převzít správu, která zahrnuje usku-tečnění jakéhokoliv mezinárodního zá-vazku směřujícího k podpoře ochrany duševního vlastnictví nebo se podílet na takové správě;
- iv) podněcuje uzavírání mezinárodních zá-vazků směřujících k podpoře ochrany du-ševního vlastnictví;
- v) nabízí svou spolupráci státům požadujícím právně technickou pomoc v oblasti duševního vlastnictví;
- vi) shromažďuje a rozšiřuje informace o ochraně duševního vlastnictví, provádí a podporuje studie v této oblasti a uveřej-ňuje jejich výsledky;
- vii) zajišťuje služby usnadňující mezinárodní ochranu duševního vlastnictví a v případě potřeby provádí příslušné zápisy a uveřej-ňuje údaje týkající se těchto zápisů;
- viii) provádí veškerá ostatní vhodná opatření.

Článek 5

Členství

1. Členem Organizace se může stát každý stát, který je členem některé z uní uvedených v článku 2, vii).
2. Členem Organizace se může stát i ten stát, který není členem žádné z uní, za podmínky, že
 - 1) je členem Organizace spojených národů, některé odborné organizace přidružené k Organizaci spojených národů nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii nebo je účastníkem statutu Mezinárodního soudního dvora nebo
 - ii) byl pozván Valným shromážděním, aby se stal účastníkem této Úmluvy.

Článek 6

Valné shromáždění

1. a) Zřizuje se Valné shromáždění složené ze států účastnících se této Úmluvy, které jsou členy alespoň jedné z uní.
 - b) Vládu každého členského státu zastupuje delegát, který může být provázen svými zástupci, poradci a experty.
 - c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která ji jmenovala.
2. Valné shromáždění
 - 1) jmenuje generálního ředitele na návrh Koordináčního výboru;

- ii) projednává a schvaluje zprávy generálního ředitele týkající se Organizace a dává mu veškeré potřebné pokyny;
- iii) projednává a schvaluje zprávy a činnost Koordinačního výboru a dává mu pokyny;
- iv) schvaluje tříletý rozpočet společných výdajů uníí;
- v) schvaluje opatření navrhaná generálním ředitelem a týkající se uskutečnění mezinárodních závazků uvedených v článku 4, iii);
- vi) schvaluje finanční řád Organizace;
- vii) určuje pracovní jazyky Sekretariátu se zřetelem k praxi Spojených národů;
- viii) zve státy uvedené v článku 5, 2), ii), aby se staly účastníky této Úmluvy;
- ix) rozhoduje, které nečlenské státy Organizace a které mezivládní a mezinárodní nevládní organizace mohou mít přístup na jeho zasedání jako pozorovatelé;
- x) plní další potřebné úkoly v rámci této Úmluvy.

3. a) Každý stát, ať je členem jedné nebo více uníí, má ve Valném shromáždění jeden hlas.

b) Polovina členských států Valného shromáždění tvoří kvorum.

c) Bez újmy ustanovení písm. b), jestliže počet států, zastoupených na zasedání, je nižší než polovina členských států Valného shromáždění, ale je vyšší než jejich třetina nebo je jí roven, může se Valné shromáždění usnášet; avšak jeho rozhodnutí, s výjimkou těch, která se týkají jeho vlastních procedurálních otázek, nabývají účinnosti jen jsou-li splněny dále uvedené podmínky. Mezinárodní úřad sdělí taková rozhodnutí členským státům Valného shromáždění, které nebyly zastoupeny, a vyzve je, aby ve lhůtě tří měsíců od tohoto sdělení vyjádřily písemně svůj hlas nebo abstenci. Jestliže v době uplynutí této lhůty je počet států, které takto vyjádřily svůj hlas nebo abstenci, alespoň roven počtu států, které chyběly k dosažení kvora na zasedání, stanou se uvedená rozhodnutí vykonatelná za předpokladu, že je současně dosaženo i potřebné většiny.

d) S výhradou ustanovení písm. e) a f) činí Valné shromáždění své rozhodnutí většinou dvou třetin odevzdaných hlasů.

e) Schválení opatření týkajících se správy mezinárodních závazků uvedených v článku 4, iii) vyžaduje většinu tří čtvrtin odevzdaných hlasů

f) Schválení Dohody s Organizací spojených národů v souladu s ustanovením článku 57 a 63 Charty spojených národů vyžaduje většinu devíti desetin odevzdaných hlasů.

g) Jmenování generálního ředitele [odstavec 2, i)], schválení opatření navrhaných gene-

rálním ředitelem a týkajících se správy mezinárodních závazků [odstavec 2, v)] a změna sídla [článek 10) vyžaduje potřebné většiny nejenom ve Valném shromáždění, ale i ve Shromáždění Pařížské unie a ve Shromáždění Bernské unie.

h) Abstence se nepovažuje za hlas.

i) Jeden delegát může zastupovat jen jeden stát a jen jeho jménem hlasovat.

4. a) Valné shromáždění se schází jednou za tři roky na řádném zasedání, které svolává generální ředitel.

b) Valné shromáždění se schází na mimořádném zasedání, které svolává generální ředitel na žádost Koordinačního výboru nebo na žádost čtvrtiny členských států Valného shromáždění.

c) Zasedání se konají v sídle Organizace.

5. Státy účastníci se této Úmluvy, které nejsou členy žádné z uníí, mají přístup na zasedání Valného shromáždění jako pozorovatelé.

6. Valné shromáždění se usnáší na svém jednacím řádu.

Článek 7

Konference

1. a) Zřizuje se Konference složená ze států účastníků se této Úmluvy, ať jsou či nejsou členy některé z uníí.

b) Vládu každého státu zastupuje jeden delegát, který může být provázen svými zástupci, poradci a experty.

c) Výdaje každé delegace hradí vláda, která ji jmenovala.

2. Konference:

i) projednává otázky všeobecného zájmu v oblasti duševního vlastnictví a může k těmto otázkám přijímat doporučení při respektování pravomoci a samostatnosti uníí;

ii) schvaluje tříletý rozpočet Konference;

iii) vypracovává v mezích tohoto rozpočtu tříletý program právně technické pomoci;

iv) schvaluje změny této Úmluvy podle postupu stanoveného v článku 17;

v) rozhoduje, které nečlenské státy Organizace a které mezivládní a mezinárodní nevládní organizace mohou mít přístup na její zasedání jako pozorovatelé;

vi) plní další potřebné úkoly v rámci této Úmluvy.

3. a) Každý členský stát má v Konferenci jeden hlas.

b) Třetina členských států tvoří kvorum.

c) S výhradou ustanovení článku 17 Činí Konference svá rozhodnutí většinou dvou třetin odevzdaných hlasů.

d) Výše příspěvků států účastnících se této Úmluvy, které nejsou členy žádné z unií, se stanoví hlasováním, jehož mají právo se zúčastnit jen delegáti těchto států.

e) Abstence se nepovažuje za hlas.

f) Jeden delegát může zastupovat jen jeden stát a jen jeho jménem hlasovat.

4. a) Konference se schází na řádném zasedání svolávaném generálním ředitelem, které se koná ve stejné době a místě jako Valné shromáždění.

b) Konference se schází na mimořádném zasedání, které svolává generální ředitel na žádost většiny členských států.

5. Konference se usnáší na svém jednacím řádu.

Článek 8

Koordinační výbor

1. a) Zřizuje se Koordinační výbor složený ze států účastnících se této Úmluvy, které jsou členy Výkonného výboru Pařížské unie a Výkonného výboru Bernské unie nebo obou těchto výkonných výborů. Jestliže však některý z těchto výkonných výborů čítá více než čtvrtinu členských zemí Shromáždění, které jej zvolily, určí tento Výkonný výbor ze svých členů ty státy, které budou členy Koordinačního výboru, a to tak, aby jejich počet nepřevyšoval uvedenou čtvrtinu, s tím, že země, na jejímž území má organizace sídlo, se do této čtvrtiny nepočítá.

b) Vládu každého členského státu Koordinačního výboru zastupuje jeden delegát, který může být provázen svými zástupci, poradci a experty.

c) Projednává-li Koordinační výbor buď otázky přímo se týkající programu či rozpočtu Konference a jejího pořadu jednání anebo návrhy změny této Úmluvy, které by mohly mít vliv na práva nebo závazky států účastnících se této Úmluvy, které nejsou členy žádné z unií, zúčastní se čtvrtina těchto států zasedání Koordinačního výboru se stejnými právy jako členové tohoto Výboru. Konference volí na každém svém řádném zasedání státy, jež se mají zúčastnit takových zasedání.

d) Výdaje každé delegace hradí vláda, která ji jmenovala.

2. Přeji-li si ostatní unie spravované Organizací být jako takové zastoupeny v Koordinačním výboru, musí být jejich představitelé určeni z členských států Koordinačního výboru.

3. Koordinační výbor:

1) dává orgánům unií, Valnému shromáždění, Konferenci a generálnímu řediteli své

vyjádření ke všem správním a finančním otázkám a ke všem ostatním otázkám představujícím společný zájem buď dvou či více unií, nebo jedné či několika unií a Organizace, a zejména k rozpočtu společných výdajů unií;

ii) připravuje návrh pořadu jednání Valného shromáždění;

iii) připravuje návrh pořadu jednání a návrhy programu a rozpočtu Konference;

iv) vyjadřuje se na základě tříletého rozpočtu společných výdajů unií a tříletého rozpočtu Konference, jakož i na základě tříletého programu právně technické pomoci k odpovídajícím ročním rozpočtům a programům;

v) uplyne-li funkční období generálního ředitele nebo uvolní-li se toto místo, navrhne Valnému shromáždění jméno kandidáta na toto místo; nejmenuje-li Valné shromáždění navrženého kandidáta, navrhne Koordinační výbor jiného kandidáta; tento postup se opakuje, dokud poslední navržený kandidát nebyl Valným shromážděním jmenován;

vi) uvolní-li se místo generálního ředitele mezi dvěma zasedáními Valného shromáždění, jmenuje úřadujícího generálního ředitele pro období, než se nový generální ředitel ujme své funkce;

vii) plní další úkoly, které mu byly svěřeny v rámci této Úmluvy.

4. a) Koordinační výbor se schází jednou ročně na řádném zasedání, které svolává generální ředitel. Schází se zpravidla v sídle Organizace.

b) Koordinační výbor se schází na mimořádném zasedání, které svolává generální ředitel buď z vlastní iniciativy nebo na žádost předsedy nebo čtvrtiny členů Koordinačního výboru.

5. a) Každý stát, ať je členem jednoho z obou výkonných výborů uvedených v odstavci 1 anebo obou výborů má v Koordinačním výboru jeden hlas.

b) Polovina členů Koordinačního výboru tvoří kvorum.

c) Jeden delegát může zastupovat jen jeden stát a jen jeho jménem hlasovat.

6. a) Koordinační výbor vyjadřuje své stanoviska a činí svá rozhodnutí prostou většinou odevzdaných hlasů. Abstence se nepovažuje za hlas.

b) I když bylo dosaženo prosté většiny, může každý člen Koordinačního výboru ihned po hlasování žádat, aby odevzdané hlasy byly sečteny tímto zvláštním způsobem: Připraví se dva oddělené seznamy, v nichž se uvedou jména členských států Výkonného výboru Pařížské unie a jména členských

států Výkonného výboru Bernské unie; hlas každého státu se vyznačí u jeho jména v každém seznamu, kde je toto jméno uvedeno. Ukáže-li toto zvláštní sčítání, že prostě většina nebylo dosaženo v obou těchto seznamech, nepovažuje se příslušný návrh za přijatý.

7. Každý členský stát Organizace, který není členem Koordinačního výboru, může být zastoupen na schůzích tohoto Výboru svými pozorovateli, kteří mají právo se zúčastnit jednání, ale bez práva hlasovat.

8. Koordinační výbor se usnáší na svém jednáním řádu.

Článek 9

Mezinárodní úřad

1. Mezinárodní úřad je sekretariátem Organizace.

2. Mezinárodní úřad řídí generální ředitel se dvěma nebo více náměstky generálního ředitele.

3. Generální ředitel je jmenován na stanovené období, které nesmí činit méně než šest let. Může být znovu jmenován na stanovená období. Trvání prvního a případných dalších období, jakož i všechny ostatní podmínky jeho jmenování stanoví Valné shromáždění.

4. a) Generální ředitel je nejvyšším úředníkem Organizace.

b) Zastupuje Organizaci.

c) Odpovídá Valnému shromáždění a řídí se jeho pokyny ve vnitřních i vnějších záležitostech Organizace.

5. Generální ředitel připravuje návrhy rozpočtu a programu, jakož i periodické zprávy o činnosti. Předkládá je vládám zainteresovaných států, jakož i příslušným orgánům unie a Organizace.

6. Generální ředitel a jím určení pracovníci se zúčastňují, bez hlasovacího práva, všech schůzí Valného shromáždění, Konference, Koordinačního výboru, jakož i všech ostatních výborů nebo pracovních skupin. Generální ředitel nebo jím určený pracovník je z úřední povinnosti sekretářem těchto orgánů.

7. Generální ředitel jmenuje pracovníky nezbytné pro dobrý chod Mezinárodního úřadu. Jmenuje náměstky generálního ředitele po schválení Koordinačním výborem. Pracovní podmínky stanoví pracovní řád, který schvaluje Koordinační výbor na návrh generálního ředitele. Na nutnost zajistit služby pracovníků nejvýše kvalifikovaných pro jejich výkonnost, odbornost a bezúhonnost se musí brát prvořadě zřetel při výběru pracovníků a stanovení jejich pracovních podmínek. Patříčnou pozornost je nutno věnovat tomu, aby se výběr pracovníků prováděl na co nejširším zeměpisném základě.

8. Funkce generálního ředitele a pracovníků Mezinárodního úřadu jsou přísně mezinárodní povahy. Při výkonu svých funkcí nesmějí vyžadovat nebo přijímat pokyny žádné vlády ani orgánu státního mimo Organizaci. Musí se zdržet jakéhokoli jednání, které by mohlo poškodit jejich postavení mezinárodních úředníků. Každý členský stát se zavazuje respektovat výlučně mezinárodní povahu funkcí generálního ředitele a pracovníků Mezinárodního úřadu a nesnažit se je při výkonu těchto funkcí ovlivňovat.

Článek 10

Sídlo

1. Sídlem Organizace je Ženeva.

2. O změně sídla může být rozhodnuto za podmínek uvedených v článku 6, 3), d) a g).

Článek 11

Finanční otázky

1. Organizace má dva oddělené rozpočty: rozpočet společných výdajů unie a rozpočet Konference.

2. a) Rozpočet společných výdajů unie obsahuje rozvrh výdajů, které představují zájem několika uníí.

b) Tento rozpočet je financován z těchto zdrojů:

i) příspěvky uníí, přičemž výši příspěvku každé unie stanoví Shromáždění této unie se zřetelem k míře, v jaké jsou společně výdaje činěny v zájmu dané unie;

ii) poplatky a částky za služby poskytované Mezinárodním úřadem, které nemají přímý vztah k některé z uníí nebo které nejsou vybírány za služby poskytované Mezinárodním úřadem v oblasti právně technické pomoci;

iii) výnos prodeje publikací Mezinárodního úřadu, které se netýkají přímo některé z uníí, a poplatky za tyto publikace;

iv) dary, odkazy a subvence poskytnuté Organizaci, s výjimkou těch, které uvádí odstavec 3, b), iv);

v) nájemné, úroky a různé ostatní příjmy Organizace.

3. a) Rozpočet Konference obsahuje rozvrh výdajů na zasedání Konference a pro program právně technické pomoci.

b) Tento rozpočet je financován z těchto zdrojů:

i) příspěvky států účastnících se této Úmluvy, které nejsou členy žádné z uníí;

ii) částky případně poskytnuté pro tento rozpočet uníemi s tím, že výši částky dané

uní k dispozici stanoví Shromáždění této unie a že žádná unie není povinna do tohoto rozpočtu přispívat;

iii) částky za služby poskytované Mezinárodním úřadem v oblasti právně technické pomoci;

iv) dary, odkazy a subvence poskytnuté Organizací k účelům uvedeným pod písm. a).

4. a) Aby bylo možno určit výši příspěvku do rozpočtu Konference, je každý stát účastnící se této Úmluvy, který není členem žádné z uní, zařazen do určité třídy a platí roční příspěvky podle takto stanoveného počtu jednotek:

Třída A . . .	10
Třída B . . .	3
Třída C	1.

b) Každý z těchto států označí současně s opatřením podle článku 14, 1) třídu, do níž si přeje být zařazen. Může změnit třídu. Zvolí-li si nižší třídu, musí to stát oznámit na řádném zasedání Konference. Taková změna nabývá účinnosti počátkem kalendářního roku následujícího po tomto zasedání.

c) Roční příspěvek každého z těchto států tvoří částka, která je v takovém poměru k celkové částce příspěvků všech těchto států do rozpočtu Konference, v jakém je počet jednotek třídy, do níž je stát zařazen, k celkovému počtu jednotek všech těchto států.

d) Příspěvky jsou splatné 1. ledna každého roku.

e) Není-li rozpočet schválen před počátkem nového finančního období, bude převeden rozpočet předchozího roku, a to způsobem stanoveným finančním řádem.

5. Stát účastnící se této Úmluvy, který není členem žádné z uní a který je v prodlení s placením svých příspěvků podle ustanovení tohoto článku, jakož i stát účastnící se této Úmluvy, který je členem některé z uní, a který je v prodlení s placením svých příspěvků z titulu této unie, nemůže vykonávat své hlasovací právo v žádném z orgánů Organizace, jejichž je členem, rovná-li se nebo přesahuje-li výše jeho nedoplatků částku dlužných příspěvků za uplynulé dva plné roky. Může se však dovolit takovému státu, aby pokračoval ve výkonu hlasovacího práva v daném orgánu po dobu, po níž je podle názoru tohoto orgánu prodlení způsobeno výtječnými a nevyhnutelnými okolnostmi.

6. Výši poplatků a částek za služby, poskytované Mezinárodním úřadem v oblasti právně technické pomoci, stanoví generální ředitel, který o tom podá zprávu Koordinačnímu výboru.

7. Organizace může se souhlasem Koordinačního výboru přijímat dary, odkazy a subvence přímo od vlád, veřejných nebo soukromých institucí, sdružení nebo soukromých osob.

8. a) Organizace má provozní fond vytvořený jednorázovou platbou uní a každého státu účastnícího se této Úmluvy, který není členem žádné z uní. Stane-li se tento fond nedostatečným, rozhodne se o jeho zvýšení.

b) O výši jednorázové platby každé unie a o její případné účasti na zvýšení rozhoduje Shromáždění unie.

c) Výše jednorázové platby každého státu účastnícího se této Úmluvy, který není členem žádné z uní a jeho účast na zvýšení jsou úměrné příspěvku tohoto státu za běžný rok, v němž se fond zřizuje nebo se rozhoduje o jeho zvýšení. Poměrnou výši a způsob platby stanoví Konference na návrh generálního ředitele a po vyjádření Koordinačního výboru.

9. a) V dohodě o sídle uzavřené se státem, na jehož území má Organizace své sídlo, se stanoví, že tento stát poskytuje zálohy, nedostačuje-li provozní fond. Výše těchto záloh a podmínky, za nichž se poskytují, jsou v každém jednotlivém případě předmětem samostatných dohod mezi takovým státem a Organizací. Po dobu svého závazku poskytovat zálohy má tento stát ex officio místo v Koordinačním výboru.

b) Jak stát uvedený pod písm. a), tak i Organizace mají právo písemným oznámením vypovědět závazek poskytovat zálohy. Výpověď nabývá účinnosti tři roky po uplynutí roku, v němž byla oznámena.

10. Revize účtů provádí způsobem stanoveným finančním řádem jeden nebo více členských států nebo externí revizoři, které ustanovuje s jejich souhlasem Valné shromáždění.

Článek 12

Právní způsobilost; výsady a imunity

1. Organizace má na území každého členského státu v souladu s jeho zákony právní způsobilost potřebnou k dosažení svých cílů a k výkonu svých funkcí.

2. Organizace uzavírá dohodu o sídle se Švýcarskou konfederací a s každým dalším státem, kam by sídlo mohlo být v budoucnu přeneseno.

3. Organizace může uzavírat dvoustranné nebo mnohostranné dohody s ostatními členskými státy, aby zajistila sobě, svým úředníkům i představitelům všech členských států výhody a imunity potřebné k dosažení svých cílů a k výkonu svých funkcí.

4. Generální ředitel může projednávat a po schválení Koordinačním výborem uzavírá a podpisuje jménem Organizace dohody uvedené v odstavci 2) a 3).

Článek 13

Vztahy k jiným organizacím

1. Organizace vytváří tam, kde to považuje za vhodné, pracovní vztahy k jiným mezivládním organizacím a spolupracuje s nimi. Každou takovou všeobecnou dohodu s těmito organizacemi uzavírá generální ředitel po schválení Koordinačním výborem.

2. V otázkách spadajících do její pravomoci může Organizace činit vhodná opatření o konzultacích a spolupráci s mezinárodními nevládními organizacemi a s výhradou schválení zainteresovanými vládami i s národními organizacemi vládními nebo nevládními. Tato opatření činí generální ředitel po schválení Koordinačním výborem.

Článek 14

Způsob, jakým se státy mohou stát účastníky úmluvy

1. Státy uvedené v článku 5 se mohou stát účastníky této Úmluvy a členy Organizace

- i) podpisem bez výhrady ratifikace nebo
- ii) podpisem s výhradou ratifikace, po němž následuje uložení ratifikačních listin anebo
- iii) uložení listin o přístupu.

2. Bez ohledu na kterékoli jiné ustanovení této Úmluvy stát, který je účastníkem Pařížské úmluvy, Bernské Úmluvy nebo obou těchto úmluv, se může stát účastníkem této Úmluvy jen se současnou nebo předchozí ratifikací nebo přístupem

buď ke Stockholmskému znění Pařížské úmluvy v jejím celku nebo s omezením podle článku 20, 1), b), 1) tohoto znění,

nebo ke Stockholmskému znění Bernské úmluvy v jejím celku nebo s omezením podle článku 28, 1), b), 1) tohoto znění.

3. Ratifikační listiny nebo listiny o přístupu se ukládají u generálního ředitele.

Článek 15

Vstup Úmluvy v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost tři měsíce poté, co deset členských států Pařížské unie a sedm členských států Bernské unie učinilo opatření podle článku 14, 1), přičemž stát, který je členem obou unií, se počítá v obou skupinách. K tomuto dni vstoupí tato Úmluva v platnost také pro státy, které nejsou členy žádné z obou unií, a které tři měsíce nebo déle před tímto dnem měnily opatření podle článku 14, 1).

2. Pro každý další stát vstoupí tato Úmluva v platnost tři měsíce po dni, kdy tento stát učinil opatření podle článku 14, 1).

Článek 16

Výhrady

Výhrady k této Úmluvě nejsou přípustné.

Článek 17

Změny

1. Změny této Úmluvy může navrhnout každý členský stát, Koordinační výbor nebo generální ředitel. Návrhy změn sdělí generální ředitel členským státům nejméně šest měsíců před jejich předložením Konferenci k projednání.

2. Změny schvaluje Konference. Jde-li o změny, které by mohly mít vliv na práva a závazky států účastnících se této Úmluvy, které nejsou členy žádné z unií, zúčastní se i tyto státy hlasování. O všech ostatních návrzích změn hlasují jen státy účastnící se této Úmluvy, které jsou členy alespoň jedné z unií. Změny se schvalují prostou většinou odevzdaných hlasů s tím, že Konference hlasuje jen o návrzích změn již předtím schválených Shromážděním Pařížské unie a Shromážděním Bernské unie podle pravidel používaných pro změny správních ustanovení jejich příslušných úmluv.

3. Změna vstupuje v platnost měsíc poté, co generální ředitel obdržel písemná oznámení o jejím přijetí, uskutečněném předepsaným ústavním postupem od tří čtvrtin států, které byly členy Organizace a měly právo hlasovat o změně navržené podle ustanovení odstavce 2) v okamžiku, kdy tato změna byla schválena Konferencí. Takto přijatá změna zavazuje všechny státy, které jsou členy Organizace v okamžiku, kdy změna vstoupila v platnost nebo které se stanou členy později; změna zvyšující finanční závazky členských států však zavazuje jen ty z nich, které oznámily přijetí této změny.

Článek 18

Výpověď

1. Každý členský stát může vypovědět tuto Úmluvu oznámením zaslaným generálnímu řediteli.

2. Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců poté, co generální ředitel obdržel oznámení.

Článek 19

Oznámení

Generální ředitel oznámí vládám členských zemí:

- i) den vstupu Úmluvy v platnost;
- ii) podpisy a uložení ratifikačních listin nebo listin o přístupu;
- iii) přijetí změn této Úmluvy a den, kdy tyto změny vstupují v platnost;
- iv) výpovědi této Úmluvy.

Článek 20**Závěrečná ustanovení**

1. a) Tato Úmluva je podepsána v jediném výtisku v anglickém, francouzském, ruském a španělském jazyce, přičemž všechna tato znění jsou stejně autentická; je uložena u švédské vlády.

b) Tato Úmluva zůstává otevřena k podpisu ve Stockholmu až do dne 13. ledna 1968.

2. Generální ředitel pořídí po konzultaci se zainteresovanými vládami oficiální znění v italském, německém a portugalském jazyce a v dalších jazycích, které může Konference určit.

3. Generální ředitel předá dva ověřené opisy této Úmluvy a každé její změny schválené Konferencí vládám členských států Pařížské a Bernské unie, vládám všech ostatních států, které přistoupí k této Úmluvě a vládě každého dalšího státu, která o to požádá. Opisy podepsaného znění Úmluvy, předávané vládám, ověřuje švédská vláda.

4. Generální ředitel dá zaregistrovat tuto Úmluvu v sekretariátu Organizace spojených národů.

Článek 21**Přechodná ustanovení**

1. Do doby, než se první generální ředitel ujme své funkce, se odkazy této Úmluvy na Mezinárodní úřad nebo na generálního ředitele považují za odkazy na Spojené mezinárodní úřady na ochranu průmyslového, literárního a uměleckého vlastnictví [také zvané Spojené mezinárodní úřady na ochranu duševního vlastnictví (BIRPI)] nebo jejich ředitele.

2. a) Státy, které jsou členy některé z uníí, ale které se dosud nestaly účastníky této Úmluvy, mohou, přejí-li si to, po dobu pěti let od jejího vstupu

v platnost vykonávat stejná práva, jako kdyby byly jejími účastníky. Stát, který si přeje vykonávat uvedená práva, uloží u generálního ředitele příslušné písemné oznámení, které nabývá účinnosti dojitím. Tyto státy se až do uplynutí uvedeného období považují za členy Valného shromáždění a Konference.

b) Po uplynutí pěti let ztrácejí tyto státy hlasovací právo ve Valném shromáždění, Konferenci a Koordinačním výboru.

c) Jakmile se tyto státy stanou účastníky této Úmluvy, mohou opět vykonávat hlasovací právo.

3. a) Dokud se všechny členské státy Pařížské a Bernské unie nestanou účastníky této Úmluvy, plní Mezinárodní úřad a generální ředitel též úkoly připadající Spojeným mezinárodním úřadům na ochranu průmyslového, literárního a uměleckého vlastnictví a jejich řediteli.

b) Pracovníci, kteří jsou v uvedených Spojených mezinárodních úřadech ke dni vstupu této Úmluvy v platnost, se v přechodném období podle písm. a) považují též za pracovníky Mezinárodního úřadu.

4. a) Jakmile se všechny členské státy Pařížské unie stanou členy Organizace, přecházejí práva, závazky a majetek Úřadu této Unie na Mezinárodní úřad Organizace.

b) Jakmile se všechny členské státy Bernské unie stanou členy Organizace, přecházejí práva, závazky a majetek Úřadu této Unie na Mezinárodní úřad Organizace.

Na důkaz toho podepsali řádně zmocnění zástupci tuto Úmluvu.

Dáno ve Stockholmu dne 14. července 1967.

70

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. ledna 1975

o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní

Dne 1. července 1969 byla v Bruselu sjednána Úmluva o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v Bruselu dne 6. května 1970.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku VI dnem 3. července 1971 a pro Československou socialistickou republiku dnem 20. května 1972.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chloupek v. r.

ÚMLUVA

o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní

Vlády Spolkové republiky Německa, Rakouské republiky, Belgického království, Republiky Chile, Španělského státu, Francouzské republiky, Italské republiky a Československé socialistické republiky:

zjišťující, že Úmluva z 15. července 1914, uzavřená za účelem stanovení jednotných pravidel pro vzájemné uznávání úředních zkušebních značek palných zbraní, již neodpovídá požadavkům moderní techniky,

dohodly se na těchto ustanoveních:

Článek I

Zřizuje se Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní, označovaná dále jako Mezinárodní stálá komise, zkráceně C. I. P.

Jejími posláními je:

(1) Určovat jednak přístroje, které budou sloužit jako vzorové přístroje pro měření tlaku při výstřelu, jednak postupy při úředním měření, za účelem co nejpřesnějšího a nejpraktičtějšího zjištění tlaku, který vyvíjejí spotřební a zkušební náboje:

a) u loveckých, terčových a obranných zbraní, s výjimkou zbraní určených pro pozemní, námořní nebo leteckou válku; smluvní strany mohou nicméně užívat, pro všechny nebo některé

tyto zbraně, přijatých přístrojů a postupů pro měření;

b) u všech ostatních ručních zařízení, zbraní nebo přístrojů pro průmyslové nebo živnostenské účely, které nejsou výše uvedeny a u nichž se používá výbušné náplně pro vystřelení buď střely nebo nějaké mechanické součástky a jejichž zkoušení by Mezinárodní stálá komise uznala za nezbytné.

Tyto přístroje budou označovány jako „vzorové přístroje“.

(2) Určovat povahu a provádění úředních zkoušek, které musí být provedeny u zbraní a přístrojů uvedených v odstavcích 1 a) a b), aby byla zcela zaručena jejich bezpečnost.

Tyto zkoušky budou označovány jako „vzorové zkoušky“.

(3) Zavádět u vzorových přístrojů a při jejich používání, jakož i při vzorových zkouškách všechna zdokonalení, úpravy nebo doplnění vyžadovaná pokrokem v měření, ve výrobě ručních palných zbraní a přístrojů k průmyslovým nebo živnostenským účelům, jakož i střeliva k nim.

(4) Zkoumat otázku sjednocení rozměrů nábojových komor palných zbraní, které jsou předmětem

obchodu a způsobu kontroly a zkoušek jejich střeliva.

(5) Prověřovat zákony a předpisy týkající se úředních zkoušek ručních palných zbraní, vydané smluvními vládami, za účelem zjištění zda odpovídají ustanovením přijatým podle odstavce 2.

(6) Prohlašovat, ve kterých smluvních státech odpovídá provádění zkoušek vzorovým zkouškám podle odstavce 2, a vydávat přehled vzorů značek užívaných úředními zkušebnami těchto států jak v době současně, tak v době od podepsání Úmluvy z 15. července 1914.

(7) Odvolávat prohlášení učiněná podle odstavce 6 a upravovat přehled vzorů značek, jakmile podmínky stanovené v odstavci 6 již nebudou plněny.

Článek II

Značky úředních zkušeben každé ze smluvních stran budou uznávány na území ostatních smluvních stran za podmínky, že o nich bude učiněno prohlášení ve smyslu článku I odstavce 6.

Článek III

Složení a pravomoc Mezinárodní stálé komise jsou určeny Stanovami, které tvoří přílohu této Úmluvy. Stanovy jsou nedílnou součástí Úmluvy.

Článek IV

V případě pochybností nebo sporů, pokud jde o výklad nebo provádění některého z technických bodů, stanovených rozhodnutím Mezinárodní stálé komise podle článku I této Úmluvy a článku 5 Stanov, vyžádá si zúčastněná vláda názor Mezinárodní stálé komise.

Článek V

Tato Úmluva je otevřena k podpisu od 1. července 1969.

Článek VI

(1) Každá signatářská vláda oznámí vládě Belgického království splnění ústavních náležitostí pro vstup této Úmluvy v platnost.

(2) Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátý den po obdržení třetího z těchto oznámení.

(3) Pro ostatní signatářské vlády vstoupí tato Úmluva v platnost třicátý den poté, kdy vláda Belgického království obdrží oznámení podle odstavce 1).

Článek VII

(1) Po vstupu této Úmluvy v platnost bude k ní moci přistoupit každá nesignatářská vláda tím, že

diplomatickou cestou vládě Belgického království podá žádost o přístup, k níž připojí zkušební předpisy platné na jejím území.

Vláda Belgického království rozešle žádost a připojené předpisy všem smluvním vládám. Přístup nabude účinnosti, jestliže všechny smluvní vlády projeví souhlas. Neodpoví-li některá ze smluvních vlád ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy vláda Belgického království oznámila smluvním stranám, že obdržela žádost bude to považováno za souhlas.

(2) Vláda Belgického království bude informovat všechny smluvní vlády a tajemníka C. I. P. o datu, od kterého se každý nový přístup stane účinným.

Článek VIII

(1) Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu nejdříve tři roky poté, kdy pro ni vstoupila v platnost. Výpověď se zašle vládě Belgického království a nabude účinnosti za rok poté, kdy jí byla doručena.

(2) Výpověď jedné smluvní strany má účinky pouze vůči ní samotné.

Článek IX

Vláda Belgického království oznámí všem signatářským a přistoupivším vládám datum přijetí oznámení podle článků VI (1) a (3), VII a VIII (1).

Článek X

Až do doby, kdy vstoupí v platnost rozhodnutí přijatá Komisí podle článku 5 odstavce 1 jejích Stanov, zůstávají v platnosti: vzorové přístroje pro měření tlaků a vzorové zkoušky popsané v příloze I Stanov Mezinárodní stálé komise, jakož i předpisy o minimálních rozměrech nábojových komor vzorových přístrojů pro měření tlaku, uvedené v příloze II Stanov.

Článek XI

Tato Úmluva nahrazuje Úmluvu o stanovení jednotných pravidel pro vzájemné uznávání úředních značek při zkouškách palných zbraní a její přílohy I a II, podepsané v Bruselu dne 15. července 1914.

Dáno v Bruselu dne 1. července 1969 v jazyce francouzském, v jediném původním vyhotovení, jež bude uloženo v archívech vlády Belgického království, která vydá každé signatářské a přistoupivší vládě jeho ověřený shodný opis.

Na důkaz čehož podepsaní, řádně k tomuto účelu oprávnění, podepsali tuto Úmluvu.

STANOVY

Mezinárodní stálé komise (C. I. P.)

Článek 1

Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní se skládá z delegátů každé ze smluvních stran. Každá smluvní strana má jeden hlas bez ohledu na počet jejích delegátů.

Článek 2

1. Na konci každého ze svých zasedání volí Komise za účelné soustavně pokračovat v určitých výzkumech či pokusech, může se sejít na místě, které si pro tyto pokusy zvolí, a to buď jako Komise nebo jako podkomise. Předseda v dohodě s delegacemi rozhoduje o složení, účelu a práci podkomisí. Podkomise si ze svých členů volí předsedu a tajemníka, který bude jménem podkomise sestavovat zprávy.

2. Jestliže k provedení článku I Úmluvy uzná Komise za účelné soustavně pokračovat v určitých výzkumech či pokusech, může se sejít na místě, které si pro tyto pokusy zvolí, a to buď jako Komise nebo jako podkomise. Předseda v dohodě s delegacemi rozhoduje o složení, účelu a práci podkomisí. Podkomise si ze svých členů volí předsedu a tajemníka, který bude jménem podkomise sestavovat zprávy.

Článek 3

Stálá kancelář, v čele s ředitelem jmenovaným vládou Belgického království v dohodě se smluvními stranami, má za úkol zajišťovat:

1. během zasedání práce sekretariátu Mezinárodní stálé komise,

2. v údobí mezi zasedáními zpravodajskou, administrativní a archivní službu; z tohoto důvodu soustřeďuje spisy, dokumenty a technické publikace, uchovává otisky úředně schválených zkušebních značek, třídí, překládá a sděluje smluvním stranám veškeré poznatky o zkouškách ručních palných zbraní a přístrojů k průmyslovým a živnostenským účelům, jakož i o způsobu kontroly a zkoušení jejích střeliva, a to nejen smluvních stran, ale i všech ostatních států.

Stálá kancelář má sídlo v Belgii.

Článek 4

1. Mezinárodní stálou komisí svolává Stálá kancelář. Může být svolána na žádost jedné z delegací smluvních stran; musí být svolána, jestliže alespoň dvě delegace smluvních stran o to požádají.

2. Za tím účelem každá smluvní strana informuje o každé případné změně v seznamu svých delegátů vládu Belgického království, která o tom vyrozumí Kancelář. Experti mohou být přizváni jako poradci k účasti na technických schůzích podkomisí k projednání určitých vymezených problémů.

3. Na zasedání Mezinárodní stálé komise může být za společného souhlasu smluvních stran připuštěn pozorovatel nesignatářského státu za podmínky, že byl oficiálně jmenován svou vládou. Nepožádá-li vláda, která se na třech zasedáních po sobě jdoucích nechala zastupovat pozorovatelem, o přístup k Úmluvě, není jí povoleno zastoupení na dalších zasedáních.

4. Na technické schůze podkomisí mohou být zváni experti nesignatářských států jako poradci k jednání o určitých vymezených problémech, na žádost předsedy podkomise a se souhlasem všech členů této podkomise.

Článek 5

1. Smluvní strany pověřují Mezinárodní stálou komisí přijímat všechna potřebná rozhodnutí v rámci cílů stanovených v článku I Úmluvy.

2. Stálá kancelář oznamuje prostřednictvím vlády Belgického království smluvním stranám rozhodnutí přijatá Mezinárodní stálou komisí, zejména nákrety a plány vzorových přístrojů pro měření tlaků, tabulky normalizovaných rozměrů nábojových komor a nábojů, jakož i popis mezinárodně uznávaných zkušebních značek. Komise tyto dokumenty stále doplňuje.

Článek 6

Aby bylo zajištěno plnění předchozích ustanovení, zasílají smluvní strany diplomatickou cestou vládě Belgického království za účelem předání Stálé kanceláři zákony, vyhlášky a směrnice týkající se zkoušení ručních palných zbraní, jakož i všechny ostatní příslušné dokumenty, které jsou na nich vyžadovány touto kanceláří.

Článek 7

1. O rozhodnutích Mezinárodní stálé komise se hlasuje buď na zasedání nebo písemnou cestou.

2. Rozhodnutí jsou přijímána prostou většinou hlasů delegací přítomných nebo zastoupených a za podmínky, že počet hlasů se rovná nejméně $\frac{2}{3}$ celkového počtu členských vlád Mezinárodní stálé komise.

Zdržení se hlasování, hlasy nebo hlasovací listky nevyplněné nebo neplatné se nepovažují za odezdané hlasy.

V případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas předsedy.

3. Jedná-li se však o uznání zkušebních značek některé smluvní strany, nemá tato smluvní strana právo hlasovat.

4. Na zasedání může smluvní strana v případě, že se ho nemůže zúčastnit, dát zastupovat jinou smluvní stranou v mezích plné moci zmocněné vlády.

5. Při hlasování písemnou cestou mají delegace k odpovědi šestiměsíční lhůtu, kterou jim oznámí ředitel Stálé kanceláře dopisem vyžadujícím potvrzení o příjmu. Tato lhůta se počítá od přijetí oznámení o stanovení lhůty.

Nedojde-li v této lhůtě odpověď, považuje se to za zdržení se hlasování.

Článek 8

1. Rozhodnutí nabývají platnosti, jestliže ve lhůtě šesti měsíců po oznámení podle článku 5 odstavec 2 žádná ze smluvních stran nevznesla odpor nebo neučiní výhradu u vlády Belgického království.

Jestliže některá smluvní strana vznesla odpor proti rozhodnutí, nenabývá toto rozhodnutí účinnosti vůči ostatním smluvním stranám.

V případě, že některá smluvní strana učiní výhradu vůči některému rozhodnutí, nenabude toto rozhodnutí platnosti, dokud tato smluvní strana své výhrady neodvolá.

Za datum odvolání se považuje datum přijetí oznámení zaslaného vládě Belgického království.

Vláda Belgického království oznámí Mezinárodní stálé komisi každý odpor, výhradu nebo odvolání výhrady.

2. Pokud jde o rozhodnutí přijatá Komisí podle článku I odstavce 7 Úmluvy, smluvní strana, jejíž zkušební značka nebo značky nejsou již uznávány a musí být vyškrtuty z úředního seznamu, není oprávněna podávat odpor ani vznášet výhrady.

Článek 9

Úředním jazykem Mezinárodní stálé komise je francouzština.

Článek 10

Náklady Stálé kanceláře nesou společně všechny smluvní státy. Všeobecné výdaje, náhrady a cestovní výlohy delegátů Mezinárodní stálé komise při plenárních schůzích Komise nebo při schůzích podkomisí anebo při jejich stycích se Stálou kanceláří nesou příslušné vlády.

Článek 11

Tyto Stanovy mají stejnou platnost a dobu platnosti jako Úmluva, jejíž jsou nedílnou součástí.

Dáno v Bruselu dne 1. července 1969 v jazyce francouzském, v jediném původním vyhotovení.

71

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 12. února 1975

**o Dlouhodobé obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a Císařskou vládou Íránu
a Dlouhodobé platební dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a Císařskou vládou Íránu**

Dne 22. května 1974 byla v Teheránu podepsána Dlouhodobá obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu a Dlouhodobá platební dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu.

Podle svého článku 9 vstoupila Dlouhodobá obchodní dohoda v platnost dnem 4. prosince 1974. Tímto dnem podle svého článku 12 vstoupila rovněž v platnost Dlouhodobá platební dohoda.

České znění obou dohod se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DLOUHODOBÁ OBCHODNÍ DOHODA**mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu**

Vláda Československé socialistické republiky a Císařská vláda Íránu, vycházejíce z ustanovení Obchodní, celní a plavební úmluvy mezi vládou Československé republiky a Císařskou vládou Íránu, podepsané dne 30. dubna 1929, a vedeny přáním podpořit v nejširší možné míře obchodní styky mezi oběma zeměmi, dohodly se takto:

Článek 1

Výměna zboží mezi oběma zeměmi se bude provádět na základě listin „A“ (vývozy z Íránu do Československa) a „B“ (vývozy z Československa do Íránu), přiložených k této dohodě.

Za tím účelem se obě strany zavazují, že povolí v souladu se zákony a předpisy platnými v příslušné zemi dovoz a vývoz zboží, uvedeného v listinách „A“ a „B“ a jiného zboží, které bude dohodnuto později mezi příslušnými orgány obou stran.

Listiny „A“ a „B“ tvoří nedílnou část této dohody.

Položky zboží ve shora uvedených listinách jsou stanoveny pro období od 1. července 1974 do 30. června 1975.

Obě strany se dohodly, že položky zboží pro každý zbývající rok budou určeny dva měsíce před ukončením každého běžného roku.

Položky zboží uvedené v listinách „A“ a „B“ mohou být revidovány nebo upravovány pouze vzájemnou dohodou příslušných orgánů obou zemí.

Článek 2

Pro účely této dohody bude zboží, vyráběné nebo zpracovávané v Československu a vyvážené z Československa, považováno za československé zboží, a zboží, vyráběné nebo zpracovávané v Íránu a vyvážené z Íránu, bude považováno za íránské zboží.

Osvědčení o původu pro zboží, podléhající ustanovení této dohody, bude vydáváno kompetentními úřady příslušné země a bude připojováno k dopravním dokladům.

13. Lékárnické výrobky	50	8. Lékařsko-chirurgické přístroje, zubolékařská zařízení, zařízení pro nemocnice a operační sály, rentgenové aparáty, náhradní díly	500
14. Alkoholické nápoje	500	9. Telekomunikační zařízení	200
15. Ořechová dýha	300	10. Přístroje kinematografické, fotografické a optické, fotografický materiál, brýle a kontaktní čočky	200
16. Čokoláda	150	11. Rádiové elektronky, žárovky a zářivky pro elektrické osvětlení, transformátory, izolátory, odporové materiály, baterie, elektroinstalační materiál, regulátory, spínače, pojistky, rozvodové skříně a zásuvky (pro elektrotechniku vysokého napětí)	500
17. Koření, kmín aj.	P. M.	12. Výrobky ze dřeva včetně impregnovaných sloupů	100
18. Tabák	300	13. Stroje a zařízení pro tiskárny a tiskářenský průmysl, statistické stroje a náhradní díly	150
19. Čaj	P. M.	14. Jízdní kola, části jízdních kol, jejich příslušenství a náhradní díly	450
20. Sušené ovoce	1200	15. Osobní automobily, nákladní automobily, užitkové a speciální automobily, jejich příslušenství a náhradní díly	2000
21. Tragant	700	16. Motocykly, skútry, mopedy a náhradní díly	200
22. Ovčí, kozí a jehněčí kožky a kůže	1500	17. Elektrické a mechanické vybavení pro motorová vozidla	300
23. Ovčí střívka	600	18. Silniční, stavební a zemní stroje a zařízení, stroje pro zemědělské účely a náhradní díly	1900
24. Surová bavlna	6500	19. Pneumatiky a duše	1000
25. Rudy, koncentráty zinku, olova, chrómu a mědi	2500	20. Výroba papíru lékařského	500
26. Koberce	600	21. Cvičná díly	600
27. Pokrutiny	2000	22. Ploché ploché s dráti	500
28. Zvířecí chlupy	P. M.	23. Výrobky ze skla	1000
29. Rudkodělky	50	24. Láhve a ostatní sklářské výrobky pro obalovou techniku	100
30. Vyvolané filmy, knihy, noviny	P. M.	25. Keramické a porcelánové výrobky všeho druhu, ohnivzdorné materiály a výrobky	300
31. Různé	1650	26. Hutnické, ocelářské a železářské výrobky	3000
	<hr/>	27. Výrobky z kovu a oceli: zámky, visací zámky, řetězy, řetězy pro jízdní kola a motocykly, hřebíky, šrouby do dřeva, šrouby a matky, nýty, hřebíky obuvnic-	
	Celkem		34 000

LISTINA „B“

Československý vývoz do Iránu

hodnota: v tisících US dolarů

Zboží	Od 1. července 1974 do 30. června 1975		
1. Semena a zrna všeho druhu, chmel, slad, škrob, glukóza	300		
2. Mlékárenské výrobky, masné výrobky, umělá střeva	500		
3. Chemické a lékárenské výrobky, laboratorní chemikálie a čisté chemikálie	500		
4. Barviva, pigmenty, barvy a laky, polotovary, pomocné chemické přípravky, glazury	500		
5. Brusiva, brusné kotouče, brusné papíry a plátna, brusné kameny	100		
6. Stroje, zařízení a náhradní díly	9400		
7. Přístroje a nástroje vědecké, měřicí, vážicí, optické, časoměrné, přesné a kontrolní přístroje a nástroje včetně počítačů	100		

ké, hřebíky pro nábytkářský a sedlářský průmysl, zámky pro aktovky a tobolky a kování pro cestovní potřeby, nástroje všeho druhu	1000	39. Rayonové a viskozové vlákno, nylonová příze a suroviny pro jejich výrobu	500
28. Smaltované zboží z litiny, koupací vany, sanitární výrobky, zařízení pro domácnost zhotovené z oceli a litiny, masořezky, lisý na ovoce, větruvzdorné lampy	250	40. Tkaniny pro technické účely včetně tkanin pro obuvnický průmysl, vlasové plstěné kotouče, knihařská vlákna a bělené absorpční hydrofilové gázy	200
29. Krejčovské, obuvnické a čalounické a pletářské potřeby, galanterie	150	41. Žíněné vložky, pružné stuhy, prýmký a ozdobné prýmkářské zboží, tyly a krajky	300
30. Kancelářské potřeby	200	42. Plstí a plstěné klobouky	100
31. Papír a lepenka, výrobky z papíru	500	43. Pyrotechnické materiály, rozbušky, bleskovnice a zápalnice	400
32. Deštníky, štětky, břitvy a žiletky	50	44. Knihy, časopisy, hudebniny, kinematografické filmy, gramofonové desky a umělá hmota pro výrobu desek	50
33. Sportovní vybavení a zboží	100	45. Bižuterie	200
34. Sportovní a lovecké zbraně a střelivo	400	46. Kaolín	1000
35. Hudební nástroje	100	47. Cukr	P. M.
36. Vlněné látky, pletací příze a plyše	500	48. Různé	500
37. Bavlněná metráž, výrobky z umělých vláken, lněné zboží a plachtoviny	2500		
38. Bavlněné šicí nítě, mercerizovaná a lněná příze	100		
		Celkem	34 000

DLOUHODOBÁ PLATEBNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu

Vláda Československé socialistické republiky a Císařská vláda Íránu, odvolávající se na článek 5 Dlouhodobé obchodní dohody, podepsané dnešního dne mezi oběma zeměmi, dohodly se takto:

Článek 1

Platy mezi fyzickými nebo právníckými osobami, sídlícími v Československé socialistické republice, a fyzickými nebo právníckými osobami, sídlícími v Íránu, uvedené níže v článku 4, budou prováděny v rámci této dohody a podle předpisů, platných v příslušné zemi.

Článek 2

(1) Platy mezi Československou socialistickou republikou a Íránem budou prováděny z československé strany Československou obchodní bankou, a. s., Praha, a z íránské strany Bank Markazi Íran, Teherán.

(2) Bank Markazi Íran, Teherán, jednajícím jménem Císařské vlády Íránu, otevře ve svých knihách na jméno Československé obchodní banky, a. s., Praha, účet v US dolarech (zúčtovací jednotka) nazvaný „Clearingový účet Československá obchodní banka, a. s., Praha“.

(3) Československá obchodní banka, a. s., Praha, jednajícím jménem vlády Československé socialistické republiky, otevře ve svých knihách na jméno Bank Markazi Íran, Teherán, účet v US dolarech (zúčtovací jednotka) nazvaný „Clearingový účet Bank Markazi Íran, Teherán“.

Tyto účty nebudou úročeny a budou vedeny bez bankovních výloh.

(4) Ve prospěch „Clearingového účtu Bank Markazi Íran, Teherán“, budou připisovány částky určené k vyrovnání platů, které budou provádět podle této dohody fyzické a právnícké osoby sídlící v Československu ve prospěch fyzických a právníckých osob sídlících v Íránu a obdobným způsobem budou k jeho tíži připisovány částky platebních příkazů přijatých a provedených Československou obchodní bankou, a. s., Praha.

(5) Ve prospěch „Clearingového účtu Československá obchodní banka, a. s., Praha“ budou připisovány částky určené k vyrovnání platů, které budou provádět podle této dohody fyzické a právnícké osoby sídlící v Íránu ve prospěch fyzických a právníckých osob sídlících v Československu a obdobným způsobem budou k jeho tíži připisovány částky platebních příkazů přijatých a provedených Bank Markazi Íran, Teherán.

Článek 3

{1} Československá obchodní banka, a. s., Praha, a Bank Markazi Iran, Teherán, si budou okamžitě navzájem sdělovat všechny platy provedené podle této dohody.

{2} Platy příjemcům budou prováděny oběma bankami v pořadí přijatých platebních příkazů a v rámci zůstatků na účtech, uvedených v článku 2, a to se zřetelem k technickému úvěru uvedenému níže v článku 5.

Článek 4

Za platy podle této dohody budou považovány tyto platy:

1. Platy týkající se výměny zboží podle Dlouhodobé obchodní dohody, podepsané dnešního dne mezi oběma zeměmi, včetně výloh s tím spojených, jako:

dopravních výloh všeho druhu, skladovacích výloh, výloh kontroly zboží, celních výloh, přístavních výloh, provize, úroků a bankovních výloh, platů předem, výloh obchodního zastoupení, reklamních výloh, výloh a zisků vyplývajících z tranzitního obchodu, montážních výloh a výloh souvisejících s uvedením do provozu, atd.

2. Prémie a náhrady škod z pojištění a zajištění v rozsahu, ve kterém příslušné kontrakty připouštějí placení v US dolarech (zúčtovací jednotka).

3. Periodická vyrovnávání mezi poštovními, telegrafními, telefonními a rozhlasovými správami.

4. Úhrady za služby, studijní, cestovní, udržovací a pobytové výlohy a výlohy za nemoeniční léčení.

5. Mzdy, penze, podpory, odměny a honoráře.

6. Poplatky a příjmy z patentů a licencí, ochranných známek, autorských práv a filmů.

7. Předplatné časopisů, periodického tisku a novin.

8. Daně, taxy, poplatky, pokuty a soudní výlohy.

9. Výlohy diplomatického zastoupení a výlohy vynaložené na jiné oficiální účely.

10. Výlohy spojené s výstavami a veletrhy.

11. Výlohy týkající se vědeckotechnické spolupráce, kursů odborné přípravy a vysílání expertů.

12. Příjmy umělců a sportovců.

13. Ostatní platy, na nichž se dohodnou obě banky.

Článek 5

K zabezpečení plynulosti platů mezi oběma zeměmi v rámci této dohody poskytnou si Česko-

slovenská obchodní banka, a. s., Praha, a Bank Markazi Iran, Teherán, vzájemně na účtech uvedených výše v článku 2 technický úvěr do výše 2 500 000 US dolarů (zúčtovací jednotka).

Překročí-li zůstatek technický úvěr, dohodnou se obě strany o nezbytných opatřeních k úhradě tohoto přetažku dodávkami zboží během tří měsíců.

Nebude-li přetažek vyrovnán ve lhůtě tří měsíců, zaplatí dlužnická strana na požádání věřitelské strany ve lhůtě 14 dnů od data takové žádosti částku přetažku v US dolarech nebo v jiné vzájemně přijatelné měně.

Věřitelská strana však příznivě posoudí žádost dlužnické strany o poskytnutí zvláštního úvěru za předpokladu, že taková žádost bude podána ve výše uvedené lhůtě tří měsíců.

Článek 6

Nabídky, kontrakty, účty a platební příkazy v rámci ustanovení Dlouhodobé obchodní dohody, jakož i této dohody, budou vyjadřovány pouze v US dolarech (zúčtovací jednotka).

Článek 7

Československá obchodní banka, a. s., Praha, a Bank Markazi Iran, Teherán, se dohodnou o technickém provádění této dohody.

Článek 8

Při skončení platnosti této dohody zůstanou clearingové účty i nadále otevřeny po dobu 6 měsíců za tím účelem, aby bylo umožněno dlužnické straně vyrovnání zůstatku vývozem zboží věřitelské straně, jejíž úřady vydají příslušná dovozní povolení, jestliže vydání takových povolení bude vyžadováno platnými zákony a předpisy v příslušné zemi.

Jestliže na konci této šestiměsíční lhůty budou clearingové účty vykazovat ještě zůstatek, bude dlužnická strana povinna jej vyrovnat okamžitě na požádání věřitelské strany v US dolarech nebo v jakékoliv jiné volné měně, na které se obě strany dohodnou.

Transakce, které zůstanou nevyřízeny po uplynutí výše uvedené lhůty 6 měsíců, budou vyrovnány obvyklým způsobem v soulase s předpisy platnými v den úhrady.

Článek 9

Zůstatky vykázané k 30. červnu 1974 na účtech uvedených v článku 2 Platební dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu, podepsané dne 12. března 1969, budou převedeny na nové clearingové účty uvedené v článku 2 této dohody.

Platy z kontraktů uzavřených v rámci dohod podepsaných dne 12. března 1969 nevyrovnané do dne vstupu této dohody v platnost budou prováděny prostřednictvím účtů uvedených v článku 2 této platební dohody.

Článek 10

Tato dohoda tvoří nedílnou část Dlouhodobé obchodní dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu podepsané dnešního dne.

Článek 11

Tato dohoda nahradí od 1. července 1974 Platební dohodu mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu ze dne 12. března 1969.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Andrej Barčák v. r.

Tato dohoda je uzavřena na dobu 3 let, bude prováděna od 1. července 1974 a bude platit do 30. června 1977. Po tomto období bude automaticky prodlužována z roku na rok, pokud jedna z obou stran ji 3 měsíce před skončením příslušného roku písemně nevyhoví nebo nepožádá o uzavření nové dohody.

Článek 12

Tato dohoda podléhá schválení v souladu s právními předpisy obou zemí a vstoupí v platnost dnem výměny nót, jimiž bude potvrzeno její schválení.

Sepsáno v Teheránu dne 22. května 1974 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Císařskou vládu

Íránu:

Fereidun Mahdavi v. r.

72

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. března 1975

**o změně charakteru hraničních přechodů na československo-polských státních hranicích
Vyšný Komárnik — Barwinek a Plaveč — Muszyna**

Výměnou nót mezi federálním ministerstvem zahraničních věcí Československé socialistické republiky a velvyslanectvím Polské lidové republiky v Praze byla dne 2. ledna 1975 sjednána Dohoda o změně charakteru hraničních přechodů Vyšný Komárnik — Barwinek (silniční) a Plaveč — Muszyna (železniční) na dálkové hraniční přechody s účinností ode dne 1. března 1975.

V souladu s tím se pozměňuje Příloha 1 Ujed-

nání mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o spolupráci při výkonu kontroly v železničním a silničním styku přes státní hranice, podepsaného v Praze dne 8. července 1971 a zveřejněného vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 50/1972 Sb. tak, že se u pořadového čísla 1 a 2 vypouští omezující odkaz a u poř. čísla 2 též text v Poznámce.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

73

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. března 1975

o Smlouvě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu

Dne 1. června 1973 byla v Paříži podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu,

která podle svého článku 32 vstoupila v platnost dnem 25. ledna 1975.

Český text Smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

SMLOUVA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky
o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Francouzské republiky, přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu, se dohodly takto:

KAPITOLA I

ROZSAH POUŽITÍ SMLOUVY

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají svůj domicil v jednom nebo v obou smluvních státech.

Článek 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku, vybírané v obou smluvních státech, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují daně vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z jednotlivých částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků, pocházejících ze zřízení movitého nebo nemovitého jmění, a daně z přírůstku hodnoty.

3. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou:

A. — týkající se Francie:

- a) daň z příjmu fyzických osob,
- b) daň společností, včetně jakékoli srážky u pramene, jakékoli zálohy nebo platby předem, které se týkají daní uvedených výše,
- c) živnostenská daň (contribution des patentes);

B. — týkající se Československa:

- a) odvod ze zisku,
- b) daň ze zisku,
- c) daň ze mzdy,
- d) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti,
- e) daň zemědělská,
- f) daň z příjmu obyvatelstva, včetně jakékoli srážky u pramene, jakékoli zálohy nebo platby předem, které se týkají daní uvedených výše.

4. Smlouva se také bude vztahovat na budoucí daně totožné nebo obdobné povahy, které se připojí k současným daním nebo které je nahradí. Příslušné úřady smluvních států si budou oznamovat změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

KAPITOLA II

DEFINICE

Článek 3

Všeobecná definice

1. Ve smyslu této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku, kterou tvoří Česká socialistická republika a Slovenská socialistická republika;

výraz „Francie“ označuje departementy evropské a departementy zámořské (Guadeloupe, Guyane, Martinique a Réunion) Francouzské republiky a pásma umístěná mimo francouzské teritoriální vody, na nichž Francie může v souladu s mezinárodním právem vykonávat práva vztahující se k mořskému dnu, k podzemí nacházejícímu se pod mořským dnem a k jejich přírodním zdrojům;

b) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Československo nebo Francii;

c) výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti, veřejnoprávní korporace a všechna jiná sdružení osob;

d) výraz „společnost“ označuje každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je považována za právnickou osobu pro účely zdanění;

e) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podniky provozované osobou mající domicil v jednom smluvním státě, případně podniky provozované osobou mající domicil v druhém smluvním státě;

f) výraz „příslušný úřad“ označuje:

— v případě Československa — ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce,

— v případě Francie — ministra hospodářství a financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci této smlouvy smluvním státem smysl, který je mu určen právními předpisy zmíněného státu, které upravují daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Pro aplikaci této smlouvy se předpokládá, že osoba má svůj domicil ve smluvním státě, když tato osoba je podrobena dani v tomto státě z důvodu svého bydliště, sídla vedení, nebo každého jiného kritéria obdobné povahy.

2. Jestliže se předpokládá podle ustanovení odstavce 1, že fyzická osoba má svůj domicil v obou smluvních státech, rozhodne se případ podle těchto pravidel:

a) Předpokládá se, že tato osoba má svůj domicil v tom smluvním státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má svůj domicil v tom smluvním státě, s nímž jsou její osobní a hospodářská pouta nejuzší (středisko životních zájmů).

b) Jestliže nemůže být určen smluvní stát, v němž má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má svůj domicil v tom smluvním státě, v němž se obvykle zdržuje.

c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech, nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má svůj domicil v tom smluvním státě, jehož je státním příslušníkem.

d) Jestliže tato osoba je státním příslušníkem obou smluvních států, nebo jestliže není státním příslušníkem žádného z nich, příslušné úřady smluvních států rozhodnou otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže se podle ustanovení odstavce 1 předpokládá, že osoba jiná než osoba fyzická má svůj domicil v obou smluvních státech, předpokládá se, že její domicil je v tom smluvním státě, v němž je sídlo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje především:

a) sídlo vedení,

b) závod,

c) kancelář,

d) továrnu,

e) dílnu,

f) důl, lom, nebo každé jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Za stálou provozovnu se nepovažuje, jestliže
- a) se využívá zařízení pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodávkám zboží patřícího podniku,
 - b) zboží patřící podniku je uskladněno pouze jako zásoba, za účelem výstavy nebo dodání,
 - c) zboží patřící podniku je uskladněno pouze za účelem zpracování jiným podnikem,
 - d) trvalé zařízení sloužící podnikání je využíváno pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik,
 - e) trvalé zařízení sloužící podnikání je využíváno pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckých rešerší nebo podobných činností, které mají přípravný nebo pomocný charakter,
 - f) činnost podniku pozůstává ze stavby nebo montáže.

4. Osoba jednající v jednom smluvním státě pro účet podniku druhého smluvního státu — jiná než zástupce mající nezávislé postavení, o němž pojednává odstavec 5 — se považuje za „stálou provozovnu“ v prvním státě, jestliže je v tomto státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnost této osoby není omezena na nákup zboží pro podnik.

5. V druhém smluvním státě se nepovažuje za trvalou provozovnu podniku jednoho smluvního státu pouhá skutečnost, že tam podnik vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo každého jiného prostředníka majícího nezávislé postavení.

6. Skutečnost, že společnost, která má svůj domicil v jednom smluvním státě, kontroluje nebo je kontrolována společností, která má svůj domicil v druhém smluvním státě, nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo ne), nestačí sama o sobě učinit z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

KAPITOLA III

ZDANĚNÍ PŘÍJMU

Článek 6

Příjmy z nemovitostí

1. Příjmy plynoucí z nemovitého majetku se zdaní v tom smluvním státě, v němž je tento majetek umístěn.

2. Výraz „nemovitý majetek“ je definován ve shodě s daňovým právem toho smluvního státu, v němž jsou nemovitosti umístěny. Výraz zahrnuje především práva, která se řídí právními předpisy vztahujícími se na vlastnictví půdy a práva na proměnlivá nebo pevná plnění za těžení nebo za přivolení k těžbě nerostných ložisek, pramenů a jiného

půdního bohatství. Lodí, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí na příjmy pramenící z přímého hospodaření, z nájmu nebo z pachtu, právě tak jako z každého jiného způsobu exploatace nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se vztahují rovněž na příjmy plynoucí z nemovitého majetku podniku, právě tak jako na příjmy z nemovitého majetku sloužícího výkonu svobodného povolání.

Článek 7

Výnosy podniků

1. Výnosy podniku jednoho smluvního státu se zdaní pouze v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, zdaní se výnosy podniku v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat zmíněné stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém smluvním státě této stálé provozovně výnosy, které by byla mohla realizovat, kdyby byla zřídila podnik odlišný a oddělený, vykonávající činnosti totožné nebo obdobné v totožných nebo obdobných podmínkách a obchodující zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu výnosů stálé provozovny se poplňuje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných administrativních výloh takto vynaložených, ať ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Žádný výnos se nepřičítá stálé provozovně na základě skutečnosti, že tato stálá provozovna pouze nakupovala zboží pro podnik.

5. Pro účely předchozích odstavců se výnosy, které se mají přičíst stálé provozovně, vypočítají každý rok podle téže metody, pokud neexistují závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

6. Jestliže výnosy zahrnují částí příjmu, jež jsou upraveny odděleně v jiných člancích této smlouvy, ustanovení oněch článků nejsou dotčena ustanoveními tohoto článku.

7. Ustanovení odstavce 1 se analogicky použijí na živnostenkou daň (contribution des patentes).

Článek 8

Námořní, vnitrozemská lodní a letecká doprava

1. Výnosy plynoucí z provozu lodí a letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve

smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Výnosy plynoucí z provozu člunů sloužících vnitrozemské plavbě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

3. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku námořní nebo vnitrozemské plavby je na palubě lodi nebo člunu, považuje se toto sídlo za umístěné ve smluvním státě, v němž se nachází domovský přístav této lodi nebo tohoto člunu, nebo není-li domovský přístav, ve smluvním státě, kde provozovatel lodi nebo člunu má svůj domicil.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se analogicky použijí na živnostenskou daň (contribution des patentes).

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) podílejí-li se tytéž osoby přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jsou-li v jednom i v druhém případě oba podniky ve svých obchodních a finančních vztazích spojeny podmínkami přijatými nebo uloženými, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být do výnosů tohoto podniku včleněny a následkem toho zdaněny výnosy, které bez těchto podmínek by byly docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám nemohly být ve skutečnosti docíleny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy, vyplácené společností, která má domicil v jednom smluvním státě, osobě mající domicil v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž má svůj domicil společnost, která je vyplácí, a to podle zákonů tohoto státu. Daň takto stanovená však nemůže přesáhnout 10 % hrubé částky dividend.

Tento odstavec se nedotýká zdanění výnosů společností, které slouží k vyplácení dividend.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy plynoucí z akcií, požitkových listů, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných podílů na zisku s výjimkou pohledávek, právě tak jako příjmy z jiných společenských účastí, které jsou postaveny na roveň příjmům z akcií daňovým

zákonodárstvím státu, v němž má svůj domicil společnost, která rozděluje dividendy.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí tehdy, jestliže příjemce dividend mající domicil v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě, v němž má svůj domicil společnost vyplácející dividendy, stálou provozovnu, k níž se ve skutečnosti poji účast poskytující dividendy. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7.

5. Osoba, která má svůj domicil v Československu a která pobírá dividendy vyplácené společností mající svůj domicil ve Francii, může žádat úhradu srážky daně z těchto dividend, provedené předem, která byla zaplácena v daném případě společností vyplácející dividendy. Francie však může z částky úhrad vybrat daň předvídanou v odstavci 2.

Článek 11

Výnosy realizované závody

Jestliže společnost s domicilem v Československu má ve Francii stálou provozovnu, může tam podléhat srážce daně u pramene, a to za podmínek předvídaných vnitrostátním francouzským zákonodárstvím. Avšak základ, z kterého se tato srážka vybírá, se snižuje o jednu třetinu a sazba srážky nemůže překročit 10 %.

Článek 12

Úroky

1. Úroky plynoucí z jednoho smluvního státu a vyplácené osobě mající domicil v druhém smluvním státě podléhají zdanění jen v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z veřejných dluhopisů, obligací opatřených i neopatřených hypotekární zárukou nebo klauzulí o účasti na zisku a z pohledávek jakékoli povahy, právě tak jako všechny jiné výtežky postavené daňovými předpisy státu, z kterého příjmy plynou, na roveň příjmům z půjček.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí tehdy, jestliže příjemce úroků, který má domicil v jednom smluvním státě, má v druhém smluvním státě, z něhož plynou úroky, stálou provozovnu, k níž se váže ve skutečnosti pohledávka, která je zdrojem úroků. V tomto případě se aplikují ustanovení článku 7.

4. Soudí se, že úroky mají zdroj v určitém smluvním státě, je-li dlužníkem tento stát sám, místní korporace nebo osoba mající domicil v tomto státě. Jestliže však dlužník úroků, nehledě na to, má-li či nemá-li domicil v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, pro kterou byla sjednána půjčka poskytující úrok a která nese ke své tíži tyto úroky, předpokládá se, že zmíněné úroky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

5. Jestliže v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a věřitelem, nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, částka placených úroků, se zřetelem k pohledávce, pro kterou jsou uhrazovány, přesahuje částku, kterou by byl smluvil dlužník s věřitelem, kdyby nebylo podobných vztahů, aplikují se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platů, která jí přesahuje, zůstává v tomto případě podrobena daní podle právních předpisů každého smluvního státu a podle jiných ustanovení této smlouvy.

Článek 13

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající původ v jednom smluvním státě a placené osobě, která má domicil v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v tomto druhém státě.

2. Licenční poplatky však mohou být zdaněny ve smluvním státě, z něhož plynou, a to podle právních předpisů tohoto státu. Daň takto stanovená však nemůže přesáhnout 5 % hrubé částky licenčních poplatků.

3. Nehledě k ustanovením odstavce 2, zdaňují se licenční poplatky plynoucí z autorských práv k dílům literárním, uměleckým nebo vědeckým jen v tom smluvním státě, ve kterém má domicil osoba, která je pobírá.

4. Výraz „licenční poplatky“, použitý v tomto článku, označuje náhrady jakéhokoli druhu, placené za užití nebo za svolení k užití práva autorského k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů, patentu, výrobní nebo obchodní známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného návodu nebo výrobního postupu, jakož i za užití nebo svolení k užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení a za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

5. Ustanovení odstavce 1 se nepoužijí v tom případě, jestliže příjemce licenčních poplatků, který má domicil v jednom smluvním státě, má v druhém smluvním státě, z něhož plynou licenční poplatky, stálou provozovnu, k níž se ve skutečnosti váže právo nebo majetek, jež jsou zdrojem licenčních poplatků. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7.

6. Jestliže v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi dlužníkem a věřitelem, nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, částka placených úplat, s ohledem na plnění, pro které jsou uhrazovány, přesahuje úplatu, kterou by byl smluvil dlužník s věřitelem, kdyby nebylo podobných vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platů, která jí přesahuje, zůstává v tomto případě podrobena daní

podle právních předpisů každého smluvního státu a podle jiných ustanovení této smlouvy.

Článek 14

Kapitálové zisky

1. Zisky mající původ ve zcizení nemovitého jmění, jehož definice je uvedena v odstavci 2 článku 8, nebo ve zcizení účasti nebo podobných práv na společnosti, jejíž jmění je složeno hlavně ze jmění nemovitého, se zdaní v tom smluvním státě, v němž je toto nemovité jmění umístěno.

2. Zisky mající původ ve zcizení movitostí, které jsou částí aktiv stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo základního movitého jmění stálé základny, kterou osoba domicilovaná v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro výkon svobodného povolání, včetně takových zisků, které pocházejí z úhrnného zcizení této stálé provozovny (samotné nebo s celým podnikem) nebo této stálé základny, podléhají zdanění v tomto druhém státě.

Avšak zisky mající původ ve zcizení lodí nebo letadel používaných v mezinárodní dopravě a movitého jmění určeného k provozu zmíněných lodí nebo letadel se zdaní jen ve smluvním státě, v němž je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

3. Zisky pocházející ze zcizení všech majetkových hodnot jiných než těch hodnot, o nichž se pojednává v odstavcích 1 a 2, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel domicil.

Článek 15

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které osoba mající domicil v jednom smluvním státě pobírá ze svobodného povolání nebo z jiných nezávislých činností podobné povahy, podléhají zdanění jen v tomto státě, ledaže tato osoba užívá v druhém smluvním státě obvyklým způsobem stálou základnu pro výkon svých činností. Jestliže disponuje takovou základnou, příjmy podléhají zdanění ve druhém státě, avšak jedině v rozsahu, v jakém je lze přičítat zmíněné stálé základně.

2. Výraz „svobodná povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti druhu vědeckého, literárního, uměleckého, vychovatelského nebo učitelského, jakož i nezávislé činnosti lékařů, advokátů, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 16

Závislá zaměstnání

1. S výhradou ustanovení článků 17, 19, 20, 21 a 22, mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající domicil v jednom smluvním státě

pobíra z důvodů placeného zaměstnání, podléhají zdanění jen v tomto státě. Je-li však zaměstnání vykonáváno v druhém smluvním státě, odměny přijaté z tohoto titulu podléhají zdanění v tomto druhém státě.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 odměny, které osoba mající domicil v jednom smluvním státě dostává z titulu placeného zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají zdanění jen v prvním státě, jestliže:

- a) příjemce se zdrží v druhém státě během jednoho nebo více období, které vcelku nepřekročí 183 dnů během uvažovaného daňového roku,
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo ve jménu zaměstnavatele, který nemá domicil v tomto druhém státě, a
- c) nejdou-li odměny k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, kterou má zaměstnavatel v tomto druhém státě.

3. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku odměny z titulu placeného zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě nebo na palubě člunu sloužícího vnitrozemské plavbě podléhají zdanění ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 17

Tantiémy

Tantiémy, náhrady za účast ve správních orgánech a jiné podobné platy, které osoba mající domicil v jednom smluvním státě pobírá ve své vlastnosti člena správní nebo dozorčí rady společnosti, která má domicil v druhém smluvním státě, podléhají zdanění v tomto druhém státě.

Článek 18

Umělci a sportovci

Bez ohledu na ustanovení článků 15 a 16, příjmy, které veřejně vystupující profesionálové, jako divadelníci, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci a hudebníci, právě tak jako sportovci, pobírají ze své osobní činnosti v této vlastnosti, podléhají zdanění ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

Článek 19

Penze

S výhradou ustanovení odstavce 1 článku 20, penze, včetně penzí ze sociálního zabezpečení, a jiné podobné platy, poskytované z důvodu dřívějšího zaměstnání osobě, která má domicil v jednom smluvním státě, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 20

Veřejné funkce

1. Platy, včetně penzí, vyplácené jedním smluvním státem nebo některou místní korporací nebo právnickou osobou veřejného práva tohoto státu buď přímo, nebo prostřednictvím fondů, které zřídily, fyzické osobě z důvodu služeb prokázaných tomuto státu, této korporaci nebo této právnické osobě veřejného práva při výkonu funkcí veřejného charakteru, podléhají zdanění v tomto státě.

Toto ustanovení se však nepoužije, jestliže se tyto platy poukazují fyzickým osobám, které mají domicil v druhém státě a které jsou státními příslušníky tohoto druhého státu.

2. Ustanovení článků 16, 17 a 19 se použijí na platy nebo penze poskytované z důvodu služeb prokázaných v rámci obchodní nebo průmyslové činnosti, vykonávané jedním ze smluvních států nebo některou jeho místní korporací nebo právnickou osobou veřejného práva tohoto státu.

3. Vlastnost právnické osoby veřejného práva se určuje podle právních předpisů státu, v němž byla právnická osoba zřízena.

Článek 21

Profesoři

Profesor, který měl svůj domicil v jednom smluvním státě před počátkem pobytu v druhém smluvním státě a který vyučuje po dobu nepřesahující dva roky na vzdělávacím ústavu druhého smluvního státu, je osvobozen v tomto druhém státě od daně z odměny, kterou pobírá za toto vyučování.

Článek 22

Studující

1. Částky, které studující nebo stážista, který má nebo měl dříve domicil v jednom smluvním státě a který pobývá ve druhém smluvním státě pouze proto, aby tam pokračoval ve svých studích nebo přípravě na povolání, dostává na krytí výloh pobytu, studia nebo praktického výcviku, nepodléhají zdanění v tomto druhém státě s podmínkou, že pocházejí ze zdrojů mimo tento druhý stát.

2. Studující na vyučovacíh ústavech jednoho smluvního státu, kteří vykonávají placenou činnost ve druhém smluvním státě, aby získali praktický výcvik vztahující se na jejich studia, nepodléhají v tomto druhém státě dani z odměny placené z tohoto důvodu s podmínkou, že trvání této činnosti nepřesáhne 183 dnů v kalendářním roce.

Článek 23

Příjmy výslovně neuvedené

Části příjmu osoby mající domicil v jednom smluvním státě, které nejsou výslovně uvedeny

v předcházejících člancích této smlouvy, se zdaní jen v tomto státě.

KAPITOLA IV ZDANĚNÍ MAJETKU

Článek 24

Majetek

1. Majetek pozůstávající z nemovitého jmění, tak jak je definováno v odstavci 2 článku 6, podléhá zdanění ve smluvním státě, v němž je tento majetek umístěn.

2. Majetek pozůstávající z movitého jmění, které je součástí aktiv stálé provozovny podniku nebo z movitého jmění, které vytváří stálou základnu sloužící k výkonu svobodného povolání, podléhá zdanění ve smluvním státě, kde je umístěna stálá provozovna nebo stálá základna.

3. Lodi a letadla využívané v mezinárodním provozu a čluny sloužící k vnitrozemské plavbě, právě tak jako movitosti určené k jejich provozování, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, kde je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku osoby, mající domicil v jednom smluvním státě, podléhají zdanění jen v tomto státě.

KAPITOLA V USTANOVENÍ ZA ÚCELEM VYLOUČENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ

Článek 25

Dvojitě zdanění se vyloučí tímto způsobem:

A. — Ve Francii

a) příjmy jiné než ty, které jsou uvedeny níže pod písmenem b), jsou osvobozeny od francouzských daní vypočtených v článku 2, odstavec 3 - A., jestliže tyto příjmy podléhají zdanění v Československu podle této smlouvy;

b) pokud jde o příjmy uvedené v člancích 10, 13, 17 a 18, které podléhají československé dani podle ustanovení zmíněných článků, Francie přizná osobám majícím domicil ve Francii, které pobírají takové příjmy z československého pramene, dobropis na daň odpovídající dani vybrané v Československu; tento dobropis na daň, který nemůže přesáhnout částku daně, vybranou z příjmů, o které jde, se započte na francouzské daně vyjmenované v článku 2, odstavec 3 - A., do jejichž základu jsou zmíněné příjmy zahrnuty;

c) nehledě na ustanovení odstavců a) a b), může být francouzská daň vypočtena z příjmu, zdanitelného ve Francii v sou-

ladu s touto smlouvou sazbou odpovídající částce celkového příjmu zdanitelného podle francouzských právních předpisů.

B. — V Československu

a) příjmy jiné než ty, které jsou uvedeny níže pod písmenem b), jsou osvobozeny od československých daní vypočtených v článku 2 odstavec 3 - B., jestliže tyto příjmy podléhají zdanění ve Francii podle této smlouvy;

b) pokud jde o příjmy uvedené v člancích 10, 13, 17 a 18, které podléhají francouzské dani podle ustanovení zmíněných článků, Československo přizná osobám majícím domicil v Československu, které pobírají takové příjmy z francouzského pramene, dobropis na daň, odpovídající dani vybrané ve Francii; tento dobropis na daň, který nemůže přesáhnout částku daně, vybranou z příjmů, o které jde, se započte na československé daně vyjmenované v článku 2 odstavec 3 - B., do jejichž základu jsou zmíněné daně zahrnuty;

c) nehledě na ustanovení odstavců a) a b) může být československá daň vypočtena z příjmu zdanitelného v Československu v souladu s touto smlouvou, sazbou odpovídající částce celkového příjmu zdanitelného podle československých právních předpisů.

KAPITOLA VI ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

Článek 26

Zákaz diskriminace

1. Příslušníci jednoho smluvního státu, i když mají domicil v druhém smluvním státě nebo ne, nepodléhají v tomto druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než ty, kterým jsou nebo budou moci být podrobeni příslušníci tohoto druhého státu, nacházející se ve stejné situaci.

2. Pojem „příslušníci“ označuje:

a) všechny fyzické osoby, které mají příslušnost některého smluvního státu;

b) všechny právnické osoby, spolky osob a sdružení ustavené podle zákonodárství platného v některém smluvním státě.

3. Osoby bez státní příslušnosti, které mají domicil v jednom smluvním státě, nepodléhají v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které by byly jiné nebo tíživější než ty, kterým jsou nebo budou moci být

podrobení příslušníci tohoto druhého státu, nacházející se ve stejné situaci.

4. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, se neprovede v tomto druhém státě způsobem méně příznivým než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost.

Toto ustanovení nemůže být vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě, osobní srážky, slevy a snížení daně z důvodu osobní situace nebo nákladů na rodinu, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

5. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo drženo nebo kontrolováno osobou nebo osobami majícími domicil v druhém smluvním státě, nepodléhají v prvním smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které by byly jině nebo tíživější než ty, kterým jsou nebo budou moci být podrobeny jiné podniky téže povahy tohoto prvního státu.

6. Výraz „zdanění“ označuje v tomto článku daně jakékoli povahy nebo názvu.

Článek 27

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se osoba mající domicil v některém smluvním státě domnívá, že opatření učiněná jedním smluvním státem nebo oběma státy působí nebo přivodí pro ni zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může, nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní zákonodárství těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má domicil.

2. Tento příslušný úřad se bude snažit, aby otázku upravil cestou přátelské dohody s příslušným úřadem druhého smluvního státu ze účelem zamezení zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou, jestliže reklamace se mu bude zdát oprávněná a jestliže sám nebude s to najít uspokojivé řešení.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit cestou přátelské dohody obtíže, které mohou vzniknout při aplikaci této smlouvy. Mohou se také za účelem vyloučení dvojího zdanění dohodnout v případech, které nejsou smlouvou předvídaný.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou být v přímém spojení v zájmu dosažení dohody, o níž se pojednává v předchozích odstavcích. Jestliže se zdá, že ústní výměny názorů usnadní tuto dohodu, mohou se tyto výměny názorů konat v rámci komise sestavené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 28

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace, nutně pro aplikaci ustanovení této smlouvy a vnitrostátních zákonů smluvních států, vztahujících se na daně, o nichž pojednává tato smlouva v rozsahu, pokud zdanění, které předvídají, se řídí touto smlouvou. Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a budou moci být sděleny jen osobám nebo úřadům pověřeným stanovením nebo výběráním daní, o nichž tato smlouva pojednává.

2. Ustanovení odstavce 1 nemohou být v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států závazek:

- provést administrativní opatření, která by byla v rozporu s vlastními právními předpisy nebo správní praxí nebo s právními předpisy a správní praxí druhého smluvního státu;
- poskytnout informace, které by nemohly být dosaženy na základě vlastních právních předpisů nebo v rámci vlastní normální administrativní praxe nebo v rámci právních předpisů a normální administrativní praxe druhého smluvního státu;
- předat informace, které by odhalily obchodní, průmyslové nebo živnostenské tajemství, obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).

Článek 29

Diplomatické a konzulární funkcionáři

1. Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které požívají členové diplomatických misí a jejich soukromý služební personál, jakož i členové konzulárních úřadů buď podle pravidel mezinárodního práva, nebo podle smluvních ustanovení.

2. V tom rozsahu, jak podle daňových výsad, které požívají členové diplomatických misí a jejich soukromý služební personál, jakož i členové konzulárních úřadů buď podle pravidel mezinárodního práva, nebo podle smluvních ustanovení, nepodléhají příjem nebo jmění zdanění ve státě přijímajícím, vyhrazuje se právo zdanění státu vysílajícímu.

3. Pro účely této smlouvy se členové diplomatických misí a jejich soukromý služební personál, jakož i členové konzulárních úřadů jednoho smluvního státu, pověřeni u druhého smluvního státu nebo u státu třetího, kteří mají příslušnost státu vysílajícího, považují za osoby mající domicil ve státě vysílajícím, jestliže jsou tam podrobeni stejným povinnostem ve věci daní z příjmu a z ma-

jetku, jako osoby, které v tomto zmíněném státě mají domicil.

4. Smlouva se nevztahuje na mezinárodní organizace, jejich orgány a funkcionáře, ani na členy diplomatických misí, jejich soukromý služební personál a členy konzulárních úřadů třetího státu, když se nacházejí na území některého smluvního státu a nejsou posuzováni jako osoby mající domicil v jednom nebo v druhém smluvním státě ve věci daní z příjmu a z majetku.

Článek 30

Teritoriální rozšíření

1. Tato smlouva může být rozšířena buď beze změny, nebo s nutnými úpravami na zámořská území Francouzské republiky, která vybírají daně podobné povahy těm, na které se smlouva aplikuje. Takové rozšíření nabývá účinnosti od data, s těmi modifikacemi a s těmi podmínkami, včetně podmínek vztahujících se na ukončení aplikace, které budou společně dohodnuty smluvními státy výměnou diplomatických nót nebo jakýmkoli jiným postupem v souladu s jejich ústavními předpisy.

2. Pokud se oba smluvní státy nedohodnou jinak, přestane se smlouva aplikovat, bude-li vypovězena jedním z nich podle článku 33, za podmínky stanovených v tomto článku, v každém území, na které byla podle tohoto článku rozšířena.

Článek 31

Aplikace smlouvy

Příslušné úřady smluvních států určí způsoby aplikace této smlouvy.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Nabytí účinnosti

1. Tato smlouva bude schválena ve shodě s ústavními postupy platnými v obou smluvních státech. Nabude účinnosti výměnou nót, jimiž bude potvrzeno, že nutné formalities byly v obou státech splněny.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Prof. Ing. Juraj Sedlák, DrSc. v. r.

2. Její ustanovení se použijí poprvé:

A. — Ve Francii:

— na daně vybírané srážkou u pramene z dividend, úroků a licenčních poplatků, vyplácených po datu, kdy tato smlouva nabude účinnosti;

— na ostatní daně, vybírané z příjmů za kalendářní rok, ve kterém smlouva nabude účinnosti nebo za hospodářský rok uzavřený v průběhu zmíněného kalendářního roku.

B. — V Československu:

— na daně vybírané z příjmů za kalendářní rok, ve kterém smlouva nabude účinnosti.

Článek 33

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti bez omezení doby trvání. Od počátku roku 1975 bude však moci každý smluvní stát smlouvu vypovědět ke konci kalendářního roku oznámením, zaslaným diplomatickou cestou nejméně šest měsíců předem.

V tomto případě se smlouva použije naposledy:

A. — Ve Francii:

— na daně vybírané srážkou u pramene z dividend, úroků a licenčních poplatků, vyplácených před koncem kalendářního roku, ke kterému bude výpověď oznámena;

— na ostatní daně vybírané z příjmů za kalendářní rok, k jehož konci bude oznámena výpověď, a za hospodářský rok, uzavřený v průběhu zmíněného kalendářního roku.

B. — V Československu:

— na daně vybírané z příjmů za kalendářní rok, k jehož konci bude výpověď oznámena.

Na důkaz toho podepsaní zmocněnci, kteří k tomu byli náležitě zmocněni svými vládami, tuto smlouvu podepsali.

Dáno v Paříži dne 1. června 1973 ve dvou vyhotoveních v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Francouzské republiky:

Gilbert de Chambrun v. r.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 18. prosince 1974 byl v Moskvě podepsán Protokol č. 5 k Dohodě o výměně zboží a platbách mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik na období 1971—1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 20. prosince 1974 byla v Sofii podepsána Dohoda o vědeckotechnické spolupráci členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci na problémech profylaxe a účinného potírání slintavky a vývoje vysoce účinných protislintavkových vakcín. Dohoda vstoupila na základě svého článku 19 v platnost dnem 20. března 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 10. ledna 1975 byl v Sofii podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Bulharské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1975.

Protokol vstoupil na základě svého článku 6 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1975 a bude platit do 31. prosince 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 15. ledna 1975 byly v Praze podepsány:

1. Dohoda mezi federálním ministerstvem všeobecného strojírenství, federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství a federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a ministerstvem stavebního, silničního a komunálního strojírenství a ministerstvem zahraničního obchodu SSSR o specializaci výroby stavebních, silničních a komunálních strojů a zařízení pro výrobu stavebních hmot; a
2. Dohoda mezi federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství a federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a ministerstvem chemického a naftového strojírenství a ministerstvem zahraničního obchodu Svazu sovětských socialistických republik o specializaci výroby čerpadel, kompresorů a chladicího zařízení; a
3. Dohoda o specializaci a kooperaci výroby výrobků přístrojové techniky mezi federálním ministerstvem hutnictví a těžkého strojírenství, federálním ministerstvem všeobecného strojírenství a federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a ministerstvem přístrojové techniky, automatizačních prostředků a systémů řízení a ministerstvem zahraničního obchodu Svazu sovětských socialistických republik.

Dohody vstoupily v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 24. ledna 1975 byl v Budapešti podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Maďarské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1975.

Protokol vstoupil na základě svého článku 7 v platnost dnem podpisu a bude platit do 31. prosince 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 29. ledna 1975 byl v Praze podepsán Protokol č. 5 k Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Německé demokratické republiky o výměně zboží v letech 1971—1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 7. února 1975 byl v Bukurešti podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Rumunské socialistické republiky o výměně zboží a platech na rok 1975.

Protokol vstoupil na základě svého článku 8 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1975 a bude platit do 31. prosince 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 7. února 1975 byl v Praze podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1975.

Protokol vstoupil na základě svého článku 7 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1975 a bude platit do 31. prosince 1975.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 7. května 1975 byl v Teheránu podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a Císařskou vládou Íránu na základě článku 1 Dlouhodobé obchodní dohody mezi oběma státy ze dne 22. května 1974.

Protokol vstoupil na základě svého článku 4 v platnost dnem 1. července 1975 a bude platit do 30. června 1976.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 23. května 1975 byl v Praze podepsán Protokol o československo-kubánské spolupráci v oblasti mezinárodní dopravy zboží v roce 1975.

Protokol vstoupil na základě svého článku 11 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1975 a bude platit do 31. prosince 1975.